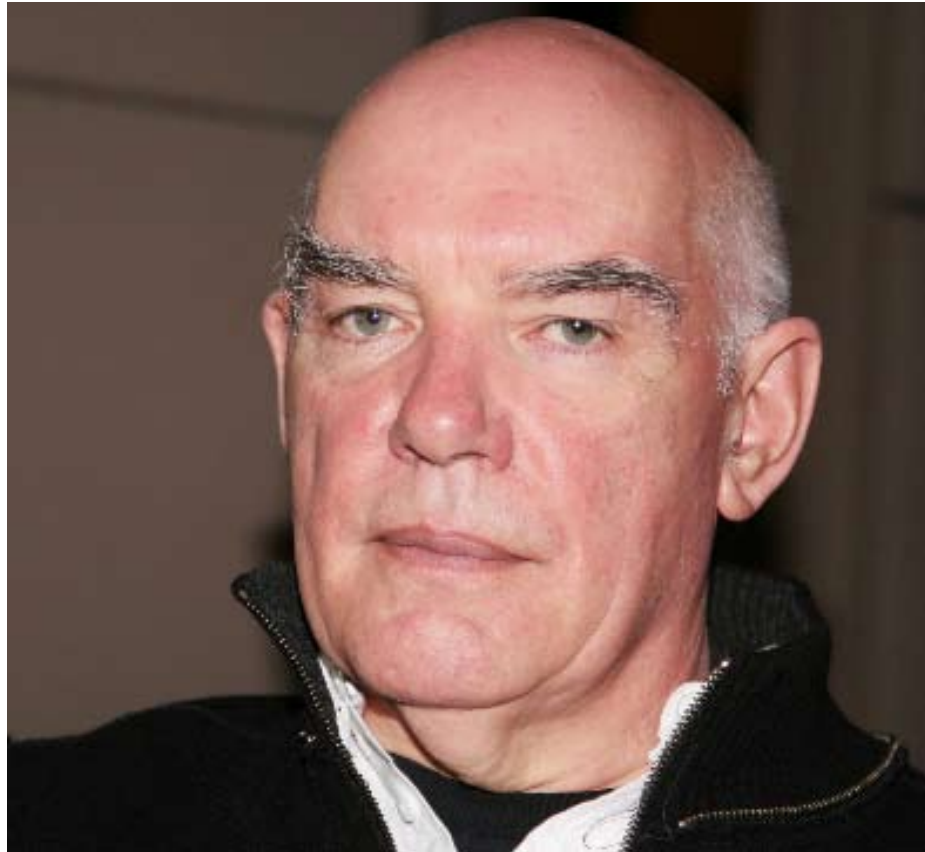

En fátækt og hin félagslega niðurlæging sem henni fylgir hefur ekki síður áhrif á börn en fullorðna.“

Hann bendir að lokum á að rannsóknir sýni að börn sem líði skort af einhverju tagi og búi við versnandi andlega heilsu muni síðar á ævinni njóta verri líkamlegrar heilsu en ella.

„Þetta eru einstaklingar sem rannsóknir hafa sýnt fram á að taki meiri áhættu með heilsu sína og hirði minna um hana en aðrir. Þeir eiga frekar á hættu að ánetjast áfengi og tóbaki, fá lífsstílsjúkdóma sem tengjast slæmu mataræði og lenda frekar í slysum vegna ógætilegrar hegðunar eða skertrar dómgreindar. Það er því margt að varast þegar huga skal að vörnum við verstu mögulegum áhrifum kreppu, þó íslenskt samfélag virðist að mörgu leyti vel í stakk búið til að takast á við hana.“

„Stúlkur gætu upplifað minni frjósemi þegar þær komast á barneignaraldur,“ segir Nick Spencer barnalæknir og prófessor emeritus við Warwick háskóla.

Athugasemd

Björn Gunnarsson
bjorn.gunnarsson@hve.is

Rún Halldórsdóttir

Höfundar eru svæfingalæknar á Sjúkrahúsi Akraness.

Í síðasta tölublaði Læknablaðsins (1/2010) er viðtal við Björn Zoëga, forstjóra Landspítalans, þar sem hann meðal annars fjallar um sparnað í heilbrigðiskerfinu og starfsemi sjúkrahúsanna í kringum Reykjavík. Þar kemur hann inn á svokallaðar „hagkvæmnisathuganir“ og er þar væntanlega að vitna í skýrslu starfshóps heilbrigðisráðuneytisins um sjúkrahúsjónustuna á suðvesturhorninu og segir að þar komi glögglega í ljós hversu óhagkvæmt núverandi fyrirkomulag sé.

Þar er fyrst til að taka að mjög margt er við þessa skýrslu heilbrigðisráðuneytisins að athuga og of langt mál að koma með þær athugasemdir hér enda hefur ráðuneytið fengið þær til sín.

Rekstur Sjúkrahússins og heilsugæslunnar á Akranesi (áður SHA) hefur verið til fyrirmyndar um áraraðir. Starfsmenn hafa undanfarið tekið á sig umtalsverða kjaraskerðingu til að ekki þyrfti að segja upp fólki. Það er erfitt að skilja að hagkvæmt geti verið að leggja niður slíka stofnun og flytja alla starfsemi til Landspítala sem virðist ofhlaðinn verkefnum og glímur við mikinn hallarekstur. Fyrir örfáum dögum var frétt í Morgunblaðinu um að

spítalinn væri kominn nærri öryggismörkum hvað mönnun áhrærir; samt segist yfirstjórn Landspítala geta tekið við flestum verkefnum kragasjúkrahúsanna með litlum tilkostnaði.

Ekki er efi í okkar huga að Landspítalinn er „endastöð“ þegar upp koma mjög alvarleg tilfelli. En fæst tilfelli eru alvarleg og margt má gera og er gert á minni stofnunum. Ummæli forstjóra Landspítala um að bakvaktir á sjúkrahúsum í kringum Reykjavík veiti falskt öryggi og séu einungis til þess að hækka laun eru ómerk og ber að vísa til föðurhúsanna. Það er naumast stórmannlegt að gera lítið úr vinnu annarra. Við trúum því að læknar og annað heilbrigðisstarfsfólk um allt land vinni jafnvel fyrir kaupinu sínu og starfsfólk Landspítalans.

Landspítalinn er sjúkrahús allra landsmanna og það er öllum í hag að góð samvinna sé við sjúkrahúsanna um allt land. Sparnaðar- og hagræðingarkröfur á hendur Landspítala mega ekki verða til þess að vegið sé með óréttmætum hætti að öðrum stofnunum. Landspítalinn verður líka að hagræða; það er ekki traustvekjandi að ætla einhverjum öðrum að spara fyrir sig.